

»Eg vil ikki lata meg renna um koll fyri møgulega at gera eina «dumheit!» helt Louis Zachariassen í síni røðu sje-

mannasjálvtýrisins vegna.

»Vit vilja drála við at taka støðu fyri at vísu okkum ikki (Framhald á 4. síðu.)

FISKIMENN!

Næsta ár heldur Føroya Fiskimannafelag 30 ára føðingardag.

Hvussu langt eru tit fiskimenn tá komnir? Tit eru komnir undir tey somu kor, sum tit vóru undir, áðrenn felagið varð stovnað.

Tað fyrsta, ið harra Konoy setti sær sum mál, var at vinna fiskimonnum reinan triding, t. v. s. óskerdan part.

Fyri máttu fiskimenn luttaka í útreiðslu viðvíkjandi skips-útgjöldum.

Tað eydnaðist harra Konoy at vinna fram á hetta mál. Størt longur kom felagið ikki, meðan Konoy var. Tað eydnaðist stórmonnum við, Dimma-lætting á odda at sáa illgras í veltuna — sáa split millum fiskimenn, og so var spælið vunnið.

Annars hevði harra Konoy í ætlan at stovna keypslu- og sölufelag. Henda ætlan harra Konoy livnaði upp aftur í Hans Havstrem, og tað var ikki so legið. Havstrem hevði gingið í skúla í Gøtu hjá Konoy, og klókur og næmur sum hann var, hevði hann nomið andeils-hugsjón harra Konoy og helt fram á hesa leið.

Men hann fall frá. Síðan er eingin av stjórnarlimunum í Føroya Fiskimannafelag komin so langt, at teir við einum orði hava nevnt nakað um at stovna keypslu- og sölufelag. Reiðararnir stovnaðu sær eitt sölufelag — Føroya Fiskaexport — til teirra gagn at fremja, og nú eru reiðararnir slopnir av øllum vanda. Nú hava teir troðkæd fiskimenninar heilt aftur hagar, sum fiskimenn stóðu, áðrenn teir finga nakað felag.

Hetta var ein syrgjálug mynd av einum felag, ið arbeitt hevur í 30 ár.

Fiskimenn hava valt afturhaldsmenn í sóknarstýr, afturhaldsmenn inn á Føroya lögting og afturhaldsmenn til teirra oddamenn bæði í einum og øðrum viðurskiftum.

Slíkt má harma øll hugsandi mennsku.

Ein ella annar vil kanska siga, at skipini høvdu verið liggjandi í ár, ífall í kinnunum noktaðu at luttaka í útreiðslunum. Men slíkt er tápulig hugsan. Sjálvandi mátti lögtingið syrgja fyri at fáa skipini út, ífall málið kom fram fyri tingið. Men tá ið fiskimennuttan víðari ganga undir og ikki leggja málið inn á Føroya lögting, sum beint nú hevur verið saman, so má sviða sum svøllur.

Kona málið fyri á Føroya lögtingið, so máttu afturhalds-

tingmenninir bitið í tað heiska eplið og gingið við til at lagt ein eykaskatt á tær størstu inn-tøkurnar.

Tað sita 18 menn á lögtingi og verja stórmenningar; men teir høvdu ikki kunnað latið skipini liggið. Tá høvdu teir heldur noyðst at gripið í teir tungu lummarnar, sum fyllast meir og meir, meðan fiskimað-urin bognar meir og meir undir armóðini.

Hvor skal vera góður við teir menn, ið eru illir við seg sjálvar? Hetta orðið kemur ofta fram fyri meg, tá ið eg hugsi um okkara fiskimenn, sum eru so illir við seg sjálvar, at teir velja sínar mótstøðumenn at sita á Føroya lögtingi og verja stór-mannin. Í staðin fyri kundu fiskimenn havt fleirtal á tingi, fleirtal í øllum sóknarstýrum, sínar egnu menn á øllum póll-um kring um í landi okkara. Tá kundu fiskimenn brátt gjørt sínir egnu harrar bæði á sjógv og á landi.

Men nú gongur tað niður eftir hjá okkara fiskimonnum — og tað í stórum.

J. H. Danbjørg.

Tøkk.

Grindabliðskapur er góður gamalur føroyskur siður. At hann livir enn, ásannaðu vit av sonnum í Sandvíkargrindini 2. mars í ár.

Veðrið var toluligt drápdagin. Men tá ið grindin skuldi upp-skera og innskipast, oðlaði veðrið, og so torført var inn-skipingararbeiðið, at megin-parturin av grindini varð borin út á støðna. Hetta hevði verið illt at fingið í lag, um Sand-víkingar ikki høvdu verið so óføra beinasamir við at geva eina hjálpanði hond og læna leypa og vagnar.

Vit komu at liggja Sand-víkingum til ómaks eitt heilt samdøgurð út yvir tað vanligu.

Fyri tann óføra bliðskap og ta hjálpsmi, vit notu av teim, veita vit teimum okkara hjartaligastu tøkk.

Fleiri grindamenn í
Trangisvági.

**Pannukøkur, bakaðar í Smør-
lika - UM!**

Mølin - Skálavík.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Finnlendingar missa um tíggjundapartin av av landi sinum.

**Verja Norðanlondini at ganga saman um ein
verjusáttmála.**

I meir enn 100 dagar bardust teir fámentu Finnlandsgarnir einsamallir móti hinum reyða risaherinum — og so máttu teir gevast.

Hin finnski herurin gav uppát eftir boðum ríkistýrisins; men hann fór ikki úr stríðnum sum ein sligin herur, segði Mannerheim. Stríðið var vónleyst. Einkil útlit fyri munandi hjálpi, og hartil ein hóttandi tvørran av kriggsamboðum. Har var eingin grund til at offra meiri blóð, enn tað, ið longu var útoyst.

Leingi vil øll verðin minnst stríð Finnanna. Tað er tiltikið, hvussu vel hin finnska her-leiðslan leiddi hin finnska herin. So væl var fyriskipað, og so væl var vart, at fyri hvønn finnskan hermenn, ið læt liv, fullu o. u. 20 Russar.

Finnlendingar eru ógviliga harmir yvir, at eingin kom teim til hjálpar — teir høvdu væntað sær hjálpi, og tað ikki uttan grund; tí tá Russar í november mánað framsettu síni krøv, stuðlaði særliga Norðanlondini — og fram um øll Svøríki — Finnlandsgum til ikki at geva eftir. Væl fóru nokur túsund av sjálvboðnum til Finnlands, har teir bardust sum sannar hetjur; men nakran stórgevsi mun gjordu teir ikki. Eisini lótu Norðanlondini nakað av kriggsamboðum — Svøríki lat t. d. so nógv flogfó, at tað var upp ímóti einum fimtaparti av øllum tí svenska loftflotanum.

Tá Finland bað vestmaktirnar um hjálpi, og Noreg og Svøríki noktaðu at lata hesi lond flyta herfólk gjøgnum Skandinavíu til Finnlands, høvdu Finnlandsgar ongan annan útveg, enn at royna at fáa ein so biligan frið sum gjørligt. Tað kann tó sigast alt tyri eitt, at tað hevði verið so torført at flutt nóg mikið av herfólki við allari útgærd yvir Noreg og Svøríki til Finnlands, at tað hevði verið ein stórur spurningur, um ein slík roynd hevði verið til nakran bata fyri Finland.

Friðurin var dýrur: Finland má lata til Russin alt Káralen og Wiborh, býin Sortavala, strondina við Ladogavátnið og

Fiskehálvoyanna har norðuri; hartil má tað lata — sum »leigu« — Hangohálvoyanna, býin Hango og oyggjarnar har úti fyri. Russar skulu hava rætt til at gera festningar og flógupláss á hesum stóðum. Finnlandsgar máttu har aftrat ganga inn uppá at vera við til at lata gera eina jarnbreyt frá hinum russiska býnum Kantalask til Kemijärvi.

Tá útdindini spurdust um henda harða frið, fór hvørt flagg í Finnlandi á hálsa stong.

Hóast Finnlandsgar eru so illa royndir av Norðanlondunum, so eru teir tó farnir at royna at fáa í lag eitt vápnafelagsskap við Noreg og Svøríki. Hesi bæði londini eru annars ikki so væl fyri. Tað er farið at spóka fyri, at Russar krevja tvær havnir frá Noregi og Svøríki — men enn er einki frætt fyri vist um hetta.

Kanska fara Norðanlondini so at knýstast nærri saman í vón um á tann hátt at tryggja sítt frælsi.

Finnlands- hjálpin.

Um jóltíðir varð her í Føroyum byrjað at veita Finnlandsgum um hjálpi, og skal her greiðast eitt sindur frá, hvat bigartil er komið av skafti í hesum tiltaki.

Við gleði kunnu vit tá fyrst sláa fast, at finnlandssakin er vorðin ein landsasak fyri okkum, og er tað dæmlikt at siggja, hvønn ans hon hevur vakt um alt landið. Gávurnar hava streymað inn, og sanniliga hava ikki øll, ið givið hava, haft góð ráð — nei, tað er mangur »einkjunnar skervur« uppi í! Tað, at geva til eitt so vorðið endamáli, hevur sín uppruna í teirri bestu kenslu, sum menn- at tað hevði verið ein stórur spurningur, um ein slík roynd hevði verið til nakran bata fyri Finland.

Friðurin var dýrur: Finland má lata til Russin alt Káralen og Wiborh, býin Sortavala, strondina við Ladogavátnið og

MERKID

Havnar ungmannaafelag.

Tað verður hervið gjørt kunnigt, at vit ikki lena borðbúnaðin út.
Nevndin.

FÆRØERNES GENSIDIGE FORSIKRINGSFORENING

afholder ordinær Generalforsamling i Tórshavn Klub Torsdag den 4. April d. A. Kl. 6 Em.
Dagsorden: Den i Loven § 33 fastsatte.

Bestyrelsen.

eru komnar úr hvørjum lands-parti, næstan úr hvørjari bygd. Bindingarfelag eru stovnað, og nógvar staðir hava menn karað og spunníð, so hvørt sum kvinnurnar hava bundið. Feløg hava tikið seg saman og haft sjónleikir, kvøðskemtanir og framsýningar, gentu- og dreingja-skolarar hava arbeitt, skúlar hava nýtt handarbeiðstímar til bindingar uppá Finnlandsgar, ymisk arbeidarafeløg hava veitt munagóðan studning, eins og arbeidarar hava arbeitt ólontir, t. d. við lossing og á ullvirkinum í Havn. Fleiri burturlutingar eru í gongd, og síðani kundu verið nevnd mong onnur tiltøk til gagns fyri finnlandssakin. — Og er tað enn so, at tað ikki kann vera nokur óføra stór gáva, ið latin verður úr einum lítillum fátækum landi, so er hon tó nógv meira verd, enn ein og hvør ber samkenslutisøgn úr einum stórum ríki. Gáva okkara er ikki einki — tað verða teir Finnlandsgar at sanna, sum kenna seg slógvar í teirri føy-oyksu ullini.

Tað eru komin 150 tilboð um at taka finnsk born, og eru tær neyðturviluga tingingar og fyrispurningar í gongd fyri at fremja hetta, men um tað verður álvara burtur úr, man vera ivingarsamt.

Tvær ferðir er góðs sent av landinum — fyrru ferð í »Tjaldur« í januar til ta finnsku legatiónina í København og seinru ferð til tað finnska konsulatið í Bergen. Alt hetta góðið er væl fram-komið og víðaríset via »Svenska röda korset«, Haparanda, til »Finlands folkshjälpe«, Torneaa, hvaðani tað verður býtt út.

Tað eru sendir 345 pakkur av klippfiski — 17.250 kg. — frá Føroya fiskaeksportørnum. Har umframt er sent 1000 kg av ull og 1950 kg av tilgjørdum, ullintum klæðum. Bert ein heilt lítill partur av hesum — o. u. 1/10 — eru brúkt klæðir. Alt hitt er nýbundið til helta sama endamálið.

At fáa 1000 kg av ull spunnin her í Føroyum í bræði var ógjørligt, og við tað, at tað í radio frættist, at finnskum kvinnum torvaði tógv, og at tær fegin vildu hava tilfar til bindingar, varð ullin send. Hon verður nú spunnin í Noregi og víðaríset.

Tað samlaða virði av gávu okkara er o. u. 50.000 kr.

I reinum peningi er innkomið